

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-הבא על יבמתו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
נשא אשה ושהה עמה עשר שנים ולא ילדה - אינו רשאי לבטל.												■	מ
גירשה - מותרת לינשא לאחר, ורשאי השני לשהות עמה י' שנים.													■
ואם הפילה - מונה משעה שהפילה.													■
נשא אשה ושהה עמה עשר שנים ולא ילדה - יוציא ויתן כתובה, שמא לא זכה להבנות ממנה. אע"פ שאין ראיה לדבר - זכר לדבר: (בראשית ט"ז) מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען - ללמדך, שאין ישיבת חו"ל עולה לו מן המנין. לפיכך, חלה הוא או שחלתה היא, או שניהם חבושים בבית האסורים - אין עולין לו מן המנין.	ת"ר:												◊
ולילף מיצחק, דכתיב: (בראשית כ"ה) ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה וגו', וכתבי: (בראשית כ"ה) ויצחק בן ששים שנה בלדת אותם	רבא לרב נחמן:												⚡
יצחק עקור היה.	א"ל: [רב נחמן]												!
א"ה, אברהם נמי עקור היה													⚡
ההוא מיבעי ליה לכדר' חייא בר אבא													!
למה נמנו שנותיו של ישמעאל? כדי לייחס בהן שנותיו של יעקב.	דא"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן:												⚡
יצחק אבינו עקור היה, שנאמר: (בראשית כ"ה) ויעתר יצחק לה' לנכח אשתו, על אשתו לא נאמר אלא לנכוח, מלמד ששניהם עקורים היו.	רבי יצחק:												■
א"ה, ויעתר לו - ויעתר להם מיבעי ליה													⚡
לפי שאינו דומה תפלת צדיק בן צדיק לתפלת צדיק בן רשע.													!
מפני מה היו אבותינו עקורים? מפני שהקב"ה מתאוה לתפלתן של צדיקים.	רבי יצחק:												■
למה נמשלה תפלתן של צדיקים כעטר? מה עתר זה מהפך התבואה ממקום למקום, כך תפלתן של צדיקים מהפכת מדותיו של הקב"ה ממדת רגזנות למדת רחמנות.	רבי יצחק:												■
אברהם ושרה טומטמין היו, שנאמר: (ישעיהו נ"א) הביטו אל צור חוצבתם ואל מקבת בור נוקרתם, וכתבי: (ישעיהו נא) הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם.	רבי אמי:												■
שרה אמנו אילונית היתה, שנאמר: (בראשית י"א) ותהי שרי עקרה אין לה ולד, אפי' בית ולד אין לה.	רב נחמן אמר רבה בר אבוא:												■
לא שנו אלא בדורות הראשונים ששנותיהן מרובות, אבל בדורות האחרונים ששנותיהן מועטות - שתי שנים ומחצה, כנגד שלשה עיבורים.	רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב:												◆ ◆
שלוש שנים, כנגד שלש פקידות	רבה אמר רב נחמן:												◆ ◆
בר"ה נפקדו שרה, רחל וחנה.	דאמר מר:												■ ■
ליתנהו להני כללי, מכדי מתגלי מאן תקין? רבי, והא בימי דוד אימעוט שני, דכתיב: (תהלים צ') ימי שנותינו בהם שבעים שנה.	רבה:												◆
והאי שמא לא זכה להבנות הימנה, ודלמא איהי דלא זכיא													⚡
איהי כיון דלא מפקדא אפריה ורביה לא מיענשה.													!
איני? והא אמרו ליה רבנן לר' אבא בר זבדא: נסיב איתתא ואולידי בני, ואמר להו: אי זכאי הו לי מקמייתא													⚡
התם דחוי קא מדחי להו לרבנן, דר' אבא בר זבדא איעקר מפרקיה דרב הונא.													!
רב גידל איעקר מפרקיה דרב הונא.													○
רבי חלבו איעקר מפרקיה דרב הונא.													○
רב ששת איעקר מפרקיה דרב הונא.													○
רב אחא בר יעקב אחזתיה סוסכינתא, תליוה בארזא דבי רב, ונפק מיניה כהוצא ירקא.													○

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

יבמות-הבא על יבמתו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	רב אחא בר יעקב:											◊
שיתין סבי הוינא, וכולהו איעקור מפרקיה דרב הונא, לבר מאנא, דקיימי בנפשאי (קהלת ז') החכמה תחיה בעליה.												◊
גירשה - מותרת וכו'.												■
שני אין, שלישי לא												◊
מתניתין מני?												^
רבי היא												!
מלה הראשון ומת, שני ומת - שלישי לא תמול, דברי רבי	דתניא: [רבי]											◊
שלישי תמול, רביעי לא תמול.	רבן שמעון בן גמליאל:											◊
והתניא - איפכא												⚡
הי מינייהו אחריניתא?												^
מעשה בארבע אחיות בצפורי, שמלה ראשונה ומת, שניה ומת, שלישית ומת, רביעית - באת לפני רבן שמעון בן גמליאל, אמר לה: אל תמולי.	ת"ש, דאמר ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן:											⚡
ודלמא אי אתיא שלישית, נמי הוה אמר לה												!
א"כ, מאי אסדהותיה דר' חייא בר אבא.												⚡
ודלמא הא קמ"ל, דאחיות מחזקות.												!
השתא דאמרת אחיות מחזקות, לא ישא אדם אשה לא ממשפחת נכפין ולא ממשפחת מצורעים והוא, דאתחזק תלתא זימני.	רבא:											◊
מאי הוה עלה?												^
עובדא הוה קמיה דר' יוחנן בכנישתא דמעון ביה"כ שחל להיות בשבת, ומלה ראשונה ומת, שניה ומת, שלישית - באה לפניו, אמר לה: [רבי יוחנן] לכי ומולי.	כי אתא רב יצחק בר יוסף, אמר:											◊
חזי דקשרית איסורא וסכנתא.	א"ל אביי:											■
סמך עלה אביי, ואול נסבה לחומה ברתא דאיסי בריה דרב יצחק בריה דרב יהודה, דנסבה רחבא דפומבדיתא ושכיב, רב יצחק בריה דרבה בר בר חנה ושכיב, ונסבה הוא ושכיב.												◊
ומי איכא דעביד עובדא בנפשיה כי האי?	רבא:											⚡
אבין דסמכא, יצחק סומקא לאו בר סמכא, אבין ישנו בחזרה, יצחק סומקא אינו בחזרה ועוד, אימר דפליגי - לענין מילה, בנישואין מי פליגי?	והא איהו דאמר: [אביי]											⚡
אין												!
ניסת לראשון ומת, לשני ומת - שלישי לא תנשא, דברי רבי	והתניא: [רבי]											◊
שלישי תנשא, לרביעי לא תנשא.	רבן שמעון בן גמליאל											◊
בשלמא גבי מילה, איכא משפחה דרפי דמא, ואיכא משפחה דקמיט דמא, אלא נישואין מ"ט?												⚡
מעין גורם	רב מרדכי לרב אשי, הכי אמר אבימי מהגרוניא משמיה דרב הונא:											!
מזל גורם.	רב אשי:											!
מאי בינייהו?												⚡
איכא בינייהו דאירסה ומית' אי נמי, דנפל מדיקלא ומית.												!
בעי מיניה מרב יוסף: הלכה כרבי? ואמר לי: אין' הלכה כרבן שמעון בן גמליאל? ואמר לי: אין, אחוכי אחוך בי	רב יוסף בריה דרבא לרבא:											⚡

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-הבא על יבמתו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	ג
מימרא	א"ל: [רבא]												◊	סה
לא, סתמי היא, ופשיט לך: נישואין ומלקיות - כרבי, וסתות ושור המועד - כרבן שמעון בן גמליאל.													!	סה
נישואין													■	סה
הא דאמרן.													!	סה
מלקיות													■	סה
מי שלקה ושנה - ב"ד כונסין אותו לכיפה, ומאכילין אותו שעורים עד שתהא כריסו נבקעת.	דתנן:												!	סה
וסתות													■	סה
אין האשה קובעת לה וסת עד שתקבענה שלש פעמים, ואין מטהרת מן הוסת עד שתעקר ממנה שלש פעמים.	דתנן:												!	סה
ושור המועד													■	סה
אין השור נעשה מועד עד שיעידו בו שלשה פעמים.	דתנן:												!	סה
ניסת לראשון ולא היו לה בנים, לשני ולא היו לה בנים - לשלישי לא תנשא אלא למי שיש לו בנים נישאת למי שאין לו בנים - תצא בלא כתובה.	ת"ר:												◊	סה
נישאת לשלישי ולא היו לה בנים, מהו דליתבעוה הנך קמאי? מי מצו אמרי לה: איגלאי מילתא דאת הוא דגרמת, או דלמא מצית אמרה להו: השתא הוא דכחשי?	איבעיא להו:												^	סה
מסתברא, מצית אמרה להו: השתא הוא דכחשי.													!	סה
נישאת לרביעי והיו לה בנים, מהו דתיתבעיה לשלישי?	איבעיא להו:												^	סה
אמרין לה: שתיקותיך יפה מדיבוריך, דמצי אמר לה: אנא אדעתא דהכי לא גרשתוך.													!	סה
אי איהי שתקא, אנן מי שתקינן? נמצא גט בטל ובניה ממזרין	מתקיף לה רב פפא:												?	סה
אלא, אמרין: השתא הוא דברייתא.													!	סה
הוא אמר מינה, והיא אמרה מיניה?													^	סה
דברים שבינו לבינה - נאמנת	רבי אמי:												!	סה
וטעמא מאי?													^	סה
היא קיימא לה ביורה כחץ, הוא לא קים ליה ביורה כחץ.													!	סה
אמר איהו: איזיל אינסיב איתתא ואיבדוק נפשי?													^	סה
אף בזו - יוציא ויתן כתובה, שאני אומר: כל הנושא אשה על אשתו - יוציא ויתן כתובה.	רבי אמי:												!	סה
נושא אדם כמה נשים על אשתו והוא, דאית ליה למיזינינהי.	רבא:												!	סה
הוא אמר אפלת בגו עשר, והי אמרה לא אפלית?													^	סה
אף בזו - היא נאמנת, דאם איתא דהפילה, נפשה בעקרתה לא מחזקה.	רבי אמי:												!	סה
הפילה, וחזרה והפילה, וחזרה והפילה - החזקה לנפלים.													■	סה
הוא אמר אפילה תרי, והיא אמרה תלת?													^	סה
עובדא הוה בי מדרשא, ואמרו: היא מהימנא, דאם איתא דלא אפלה, נפשה בניפלי לא מחזקה.	רבי יצחק בן אלעזר:												!	סה
האיש מצווה על פריה ורביה, אבל לא האשה	[ת"ק]												◆	מ
על שניהם הוא אומר: (בראשית א') ויברך אותם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו.	רבי יוחנן בן ברוקה:												◆	סה
מנא הני מילי?													^	ג
אמר קרא: (בראשית א') ומלאו את הארץ וכבשוה, איש דרכו לכבש, ואין אשה דרכה לכבש.	רבי אילעא משום ר' אלעזר בר' שמעון:												!	סה

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-הבא על יבמתו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אדרבה, וכבשה תרתי משמע												סה: ¿
וכבשה כתיב.	רב נחמן בר יצחק:											סה: ! ◊
רב יוסף אמר, מהכא: (בראשית ל"ה) אני אל שדי פרה ורבה, ולא קאמר פרו ורבו.	רב יוסף:											סה: ! ◊
כשם שמצוה על אדם לומר דבר הנשמע, כך מצוה על אדם שלא לומר דבר שאינו נשמע.	ואמר רבי אילעא משום ר' אלעזר בר' שמעון:											סה: ◊ ■
חובה, שנאמר: (משלי ט') אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך.	רבי אבא:											סה: ◊ ■
מתר לו לאדם לשנות בדבר השלום, שנאמר: (בראשית נ') אביך צוה וגו' כה תאמרו ליוסף אנא שא נא וגו'.	ואמר רבי אילעא משום ר' אלעזר בר' שמעון:											סה: ◊ ■
מצוה, שנאמר: (שמואל א' ט"ז) ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני וגו'.	רבי נתן:											סה: ◊ ■
גדול השלום, שאף הקדוש ברוך הוא שינה בו, דמעיקרא כתיב: (בראשית י"ח) ואדוני זקן, ולבסוף כתיב: ואני זקנתי.	דבי רבי ישמעאל תנא:											סה: ◊ ■
רבי יוחנן בן ברוקה אומר.												סה: ◊ ■ <
הלכה כרבי יוחנן בן ברוקה	אתמר: חד [רבי יוחנן/ר' יהושע בן לוי]											סה: ◊ ■
אין הלכה כרבי יוחנן בן ברוקה.	וחד [רבי יוחנן/ר' יהושע בן לוי]											סה: ◊ ■
תסתיים, דרבי יוחנן הוא דאמר אין הלכה												סה: ◊ ■
דיתבי ר' אבהו וקאמר משמיה דרבי יוחנן: הלכה, ואהדרינהו רבי אמי ורבי אסי לאפיהו.												סה: ◊ ■ ○
רבי חייא בר אבא אמר, ואהדרינהו רבי אמי ורבי אסי לאפיהו.	ואיכא דאמרי:											סה: ◊ ■ ○
בשלמא למאן דאמר רבי אבהו אמרה, משום כבוד בי קיסר לא אמרו ליה ולא מידי, אלא למאן דאמר, רבי חייא בר אבא אמרה, לימרו ליה: לא אמר רבי יוחנן הכי.	רב פפא:											סה: ¿
מאי הוה עלה?												סה: ^
עובדא הוה קמיה דרבי יוחנן בכנישתא דקיסרי, ואמר: [רבי יוחנן] יוציא ויתן כתובה	ת"ש, דאמר ר' אחא בר חנינא אמר ר' אבהו אמר ר' אסי:											סה: ! ◊
ואי ס"ד לא מפקדה, כתובה מאי עבידתה?												סה: !
דלמא בבאה מחמת טענה												סה: ¿ ◊
כי היא דאתאי לקמיה דר' אמי, אמרה ליה: הב לי כתובה												סה: ¿ ○
זיל, לא מיפקדת	אמר לה: [רבי אמי]											סה: ¿ ■
אמרה ליה: מסיבו דילה מאי תיהוי עלה דהך אתתא?												סה: ¿ ¿
כי הא ודאי כפינן.	אמר: [רבי אמי]											סה: ¿
היא דאתאי לקמיה דרב נחמן												סה: ○
לא מיפקדת	אמר לה: [רב נחמן]											סה: ■
אמרה ליה: לא בעיא הך אתתא חוטרא לידה ומרה לקבורה?												סה: ¿
כי הא ודאי כפינן.	אמר: [רב נחמן]											סה: ■
יהודה וחזקיה תאומים היו, אחד נגמרה צורתו לסוף תשעה, ואחד נגמרה צורתו לתחלת שבעה												סה: ○ ◊
יהודית דביתהו דר' חייא הוה לה צער לידה, שנאי מנא ואתאי לקמיה דר' חייא, אמרה: אתתא מפקדא אפריה ורביה?												סה: ^ ◊
לא.	אמר לה: [רבי חייא]											סה: ! ◊
אזלא אשתיא סמא דעקרתא, לסוף איגלאי מילתא												סה: ○

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

Talmud Navigator

יבמות-הבא על יבמתו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
אמר לה: איכו ילדת לי חדא כרסא אחריתא'												סד:
יהודה וחזקיה אחי, פזי וטוי אחוותא.	דאמר מר:											סד:
ולא מיפקדי?												סו.
מעשה באשה אחת שחציה שפחה וחציה בת חורין, וכפו את רבה ועשאה בת חורין	והאמר רב אחא בר רב קטינא א"ר יצחק:											סו.
מנהג הפקר נהגו בה.	רב נחמן בר יצחק:											סו.
הדרן עלך הבא על יבמתו.												

<p>disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה O</p>	<p>statement-מימרא ■ challenge-קושיא- question-שאלה ^ answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
<p>ממרא-key:</p>	

יבמות-אלמנה לכהן גדול		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, הכניסה לו עבדי מלוג ועבדי צאן ברזל, עבדי מלוג לא יאכלו בתרומה, עבדי צאן ברזל יאכלו.											■	מ
ואלו הן עבדי מלוג: אם מתו - מתו לה, ואם הותירו - הותירו לה, אע"פ שהוא חייב במזונותן - הרי אלו לא יאכלו בתרומה.											■	מ
ואלו הן עבדי צאן ברזל: אם מתו - מתו לו, ואם הותירו - הותירו לו, הואיל והוא חייב באחריותן - הרי אלו יאכלו בתרומה.											■	מ
בת ישראל שניסת לכהן והכניסה לו עבדים, בין עבדי מלוג בין עבדי צאן ברזל - הרי אלו יאכלו בתרומה.											■	מ
ובת כהן שניסת לישראל והכניסה לו עבדים, בין עבדי מלוג בין עבדי צאן ברזל - הרי אלו לא יאכלו בתרומה.											■	מ
ועבדי מלוג לא יאכלו בתרומה? אמאי? להוי כקנינו שקנה קנין											⚡	ג
מנין לכהן שנשא אשה וקנה עבדים, שיאכלו בתרומה? שנאמר: (ויקרא כ"ב) וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו	דתניא:										■	מ
ומנין לאשה שקנתה עבדים, ועבדיו שקנו עבדים, שיאכלו בתרומה? שנאמר: וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו, קנינו שקנה קנין - אוכל											■	מ
כל האוכל - מאכיל, כל שאין אוכל - אינו מאכיל.											!	מ
ולא? והרי ערל וכל הטמאים, שאינן אוכלין ומאכילין											⚡	מ
התם פומייהו כאיב להו.											!	מ
והרי ממזר, שאין אוכל ומאכיל											⚡	מ
קנין אוכל קאמר, קנין אוכל - מאכיל, שאינו אוכל - אינו מאכיל.	רבינא:										!	מ
מדאורייתא מיכל אכלי, ורבנן הוא דגזרי בהו, כדי שתאמר: אני איני אוכלת, עבדי אינן אוכלין, זונה היא אצלו, הלכך אתי לאפוקה.	רבא:										!	מ
גזירה שמא תאכיל לאחר מיתה.	רב אשי:										!	מ
אלא מעתה, בת ישראל שנשאת לכהן לא תאכיל, גזירה שמא תאכיל לאחר מיתה											⚡	מ
באלמנה כהנת, דאתיא לאורויי: מעיקרא אכלי בתרומה דבי נשא, אינסבי ליה להאי אכלי בתרומה דגבראי, והשתא הדרי לי למילתיה קמיתא, ולא ידעה דמעיקרא לא שויתה לנפשה חללה, השתא שויתה לנפשה חללה.	אלא אמר רב אשי:										!	מ
תינח אלמנה כהנת, אלמנה בת ישראל מאי איכא למימר?											⚡	מ
באלמנותה לא פליגי רבנן.											!	מ
המכנסת שום לבעלה, היא אומרת כלי אני נוטלת, והוא אומר דמים אני נותן, הדין עם מי? רב יהודה אומר הדין עמה.	איתמר: [רב יהודה]										■	מ
הדין עמו.	רבי אמר:										■	מ
הדין עמה, משום שבה בית אביה דידה הוי	רב יהודה:										■	מ
אמר הדין עמו,	רבי אמר:										■	מ
אם מתו - מתו לו, ואם הותירו - הותירו לו, הואיל וחייב באחריותן - יאכלו.	כיון דאמר מר:										■	מ
מי קתני והן שלו? הואיל וחייב באחריותן קתני, ולעולם לאו דידיה נינהו.	רב ספרא:										■	מ
וכל היכא דחייב באחריותן אכלי בתרומה?											⚡	מ
ישראל ששכר פרה מכהן - הרי זה יאכילנה כרשיני תרומה: כהן ששכר פרה מישראל, אע"פ שמזונותיה עליו - לא יאכילנה כרשיני תרומה	והתנן:										⚡	מ
ותסברא? נהי נמי דמחייב בגנבה ואבדה, באונסיה בכחשה ובנפחת דמיה מי מחייב? הא לא דמיה אלא לסיפא:											!	מ

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
key-מקרא:	

יבמות-אלמנה לכהן גדול		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ישראל ששם פרה מכהן - לא יאכילנה כרשיני תרומה, אבל כהן ששם פרה מישאל - יאכילנה כרשיני תרומה.	[סיפא]											◇
תניא כותיה דרב יהודה, ותניא כותיה דרבי אמי.	יתבי רבה ורב יוסף בשיליה פרקיה דרב נחמן, ויתבי וקאמרי:											◇
עבדי צאן ברזל יוצאין בשן ועין לאיש, אבל לא לאשה.	תניא כותיה דר' אמי:											◇
המכנסת שום לבעלה, אם רצה הבעל למכור - לא ימכור ולא עוד, אלא אפילו הכניס לה שום משלו, אם רצה הבעל למכור - לא ימכור.	תניא כותיה דרב יהודה:											◇
מכרו שניהם לפרנסה, זה היה מעשה לפני רשב"ג.												◇
הבעל מוציא מיד הלקוחות.	ואמר: [רשב"ג]											◇
הלכה כרב יהודה.	רבא אמר רב נחמן:											◇
והתניא כותיה דר' אמי.	רבא לרב נחמן:											◇
אע"ג תניא כותיה דר' אמי, מסתברא טעמא דרב יהודה משום שבה בית אביה.	[רב נחמן]											◇
היא איתתא דעיילה ליה לגברא איצטלא דמילתא בכתובתה, שכיב, שקלוה יתמי ופרסוה אמיתנא קנייה מיתנא.	רבא:											◇
הלכה כרב יהודה.	נאנאי בריה דרב יוסף בריה דרבא לרב כהנא, והאמר רבא אמר רב נחמן:											◇
מי לא מודה רב יהודה דמחוסר גוביינא? וכיון דמחוסר גוביינא - ברשותיה קאי רבא לטעמיה.	אמר ליה: [רב כהנא]											◇
הקדש, חמץ, ושחרור - מפקיעין מידי שעבוד.	דאמר רבא:											◇
הכניסה לו שני כלים באלף זוז, ושכחו ועמדו על שני אלפים, אחד נוטלתו בכתובתה, ואחד נותנת דמים ונוטלתו מפני שבה בית אביה.	רב יהודה:											◇
מאי קא משמע לך? שבה בית אביה דידה הוי, הא אמרה רב יהודה חדא זימנא מהו דתימא, ה"מ היכא דמטיא למשקל בכתובתה, אבל מיתן דמי ומישקל לא, קמ"ל.												◇
בת ישראל שניסת לכהן ומת, והניחה מעוברת - לא יאכלו עבדיה בתרומה מפני חלקו של עובר, שהעובר פוסל ואינו מאכיל, דברי ר' יוסי.	[רבי יוסי]											◇
מאחר שהעדת לנו על בת ישראל לכהן, אף בת כהן לכהן ומת, והניחה מעוברת - לא יאכלו עבדיה בתרומה מפני חלקו של עובר.	אמרו לו:											◇
טעמא דרבי יוסי, משום דקסבר עובר במעי זרה זר הוא, או דלמא ילוד מאכיל, שאינו ילוד אינו מאכיל?	איבעיא להו:											◇
למאי נפקא מינה?												◇
לעובר במעי כהנת.												◇
מאי?												◇
היינו טעמא דרבי יוסי, דקסבר: עובר במעי זרה - זר הוא.	רבה:											◇
ילוד מאכיל, שאין ילוד אינו מאכיל.	רב יוסף:											◇
אמרו לו לר' יוסי: מאחר שהעדת לנו על בת ישראל לכהן, בת כהן לכהן מהו? אמר להם: זו שמעתי, וזו לא שמעתי.	מיתבי:											◇
אי אמרת בשלמא עובר במעי זרה זר הוא, היינו דקא"ל זו שמעתי וזו לא שמעתי, אלא אי אמרת ילוד מאכיל, שאין ילוד אין מאכיל, מאי זו שמעתי וזו לא שמעתי? אייהו היא?												◇

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-אלמנה לכהן גדול	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
קשיא.												◊	זו.
זו דברי ר' יוסי, אבל חכמים אומרים: יש לו בנים - אוכלים משום בנים, אין לו בנים - אוכלים משום אחים, אין לו אחים - אוכלים משום משפחה כולה.	רב יהודה אמר שמואל:											◊	זו.
זו ולא ס"ל?											⚡		זו.
הא א"ל שמואל לרב חנא בגדתאה: פוק אייתי לי בי עשרה, דאימא לך באנפיייהו: המזכה לעובר - קנה, אלא זו וס"ל.											⚡	◊	זו.
מאי קמ"ל? דפליגי רבנן עליה דרבי - יוסי, ומי פליגי?											⚡		זו.
זו עדות העיד ר' יוסי מפי שמעיה ואבטליון, והודו לן	והאמר רבי זכאי:										⚡	◊	זו.
מי קתני וקבלו? והודו לו קתני, דמסתבר טעמיה.	רב אשי:										!	◊	זו.
הניח בנים - אלו ואלו אוכלים, הניחה מעוברת - אלו ואלו אין אוכלים, הניח בנים והניחה מעוברת - עבדי מלוג אוכלים כדרך שהיא אוכלת, עבדי צאן ברזל לא יאכלו מפני חלקו של עובר, שהעובר פוסל ואינו מאכיל, דברי ר' יוסי	ת"ר: [רבי יוסי]											◊	זו.
הבת מאכלת, הבן אינו מאכיל	רבי ישמעאל ברבי יוסי אומר משום אביו:											◊	זו.
זכרים - יאכלו, כולן נקבות - לא יאכלו, שמא ימצא עובר זכר, ואין לבנות במקום הבן כלום.	ר"ש בן יוחי:											◊	זו.
מאי איריא שמא ימצא עובר זכר? תיפוק ליה דנקבה נמי פסלה												⚡	זו.
הדא ועוד קאמר: הדא, דנקבה נמי פסלה ועוד, שמא ימצא עובר זכר, ואין לבנות במקום הבן כלום.												!	זו.
זכרים - יאכלו	[ר"ש בן יוחי]											◊	זו.
והאיכא עובר												⚡	זו.
אין חוששין למיעוטא.	קסבר: [ר"ש בן יוחאי]											!	זו.
ואיבעית אימא: לעולם קסבר חוששין למיעוטא, דעבדינן ליה תקנתא כרב נחמן אמר שמואל												!	זו.
יתומים שבאו לחלוק בנכסי אביהם, ב"ד מעמידין להם אפוטרופוס ובורר להם חלק יפה, הגדילו - יכולין למחות	דאמר רב נחמן אמר שמואל:											⚡	זו.
הגדילו - אין יכולין למחות, דא"כ, מה כח ב"ד יפה.	רב נחמן דידיה אומר:											⚡	זו.
לימא, דרב נחמן תנאי היא												⚡	זו.
לא, דכ"ע אית להו דרב נחמן, והכא בחוששין למיעוטא קמיפלגי.												!	זו.
הבת מאכלת, הבן אינו מאכיל.	ר' ישמעאל בר' יוסי אומר משום אביו:											◊	זו.
מ"ש בן דלא מאכיל? משום חלקו של עובר, בת נמי לא תאכיל מפני חלקו של עובר												⚡	זו.
הכא בנכסים מועטים עסקינן, וכגון דאיכא בן בהדי בת, מה נפשך? אי האי דמעברא בן הוא, לא עדיף מהאי דקאי, אי בת היא, אמאי אכלה? בתקנתא דרבנן, כמה דלא נפק לאויר העולם לא תקינו רבנן.	אביו:											!	זו.
במאי אוקימתא? בנכסים מועטים												⚡	זו.
שמא ימצא העובר זכר, ואין לבנות במקום בן כלום	אימא סיפא:											⚡	זו.
אדרבה, נכסים מועטים דבנות ניהו												⚡	זו.
סיפא אתאן לנכסים מרובין.												!	זו.
ונכסים מועטים דבנות ניהו?												⚡	זו.
יתומין שקדמו ומכרו בנכסים מועטים, מה שמכרו מכרן	והאמר רבי אסי א"ר יוחנן:											⚡	זו.
ואלא מאי בת דקתני? אם												!	זו.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

יבמות-אלמנה לכהן גדול		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
א"ה, היינו ר' יוסי											♣	סז.
כולה ר' ישמעאל בר' יוסי קתני לה.											!	סז.
העובר, והיבם, והאירוסין, והחרש, ובן תשע שנים ויום אחד - פוסלין ולא מאכילין.												מ
ספק שהוא בן ט' שנים ויום אחד ספק שאינו, ספק הביא ב' שערות וספק שלא הביא.												סז.
נפל הבית עליו ועל בת אחיו ואין ידוע אי זה מת ראשון - צרתה חולצת ולא מתייבמת.												סז.
העובר.												ג
אי בת כהן לישראל היא - פסיל לה, (ויקרא כ"ב) כנעוריה - פרט למעוברת, אי בת ישראל לכהן היא - לא מאכיל לה, ילוד מאכיל, שאינו ילוד אינו מאכיל.												סז.
היבם.												סז.
אי בת כהן לישראל היא - פסיל לה, (ויקרא כ"ב) ושבה אל בית אביה - פרט לשומרת יבם, אי בת ישראל לכהן היא - לא מאכיל לה, (ויקרא כ"ב) קנין כספו אמר רחמנא, והא קנין דאחיו הוא.												סז.
והאירוסין.												סז.
אי בת כהן לישראל היא - פסיל לה, דהא קניה בהויה, ואי בת ישראל לכהן היא - לא מאכיל לה משום דעולא.												סז.
והחרש.												סח.
אי בת כהן לישראל היא - פסיל לה, דהא קניה בתקנתא דרבנן, ואי בת ישראל לכהן היא - לא מאכיל, קנין כספו אמר רחמנא, והאי לאו בר קנין הוא.												סח.
ובן תשע שנים וכו'.												סח.
קס"ד בשומרת יבם לבן תשע ויום אחד												סח.
למאי?											^	סח.
אי למיפסל											!	סח.
קטן נמי מיפסל פסיל											♣	סח.
אי לאכול											!	סח.
גדול נמי לא מאכיל											♣	סח.
הכא ביבם בן תשע שנים ויום אחד הבא על יבמתו עסקינן, דמדאורייתא קניא ליה, סד"א, הואיל ומדאורייתא קניא ליה וביאתו ביה - אימא לוכיל, קמ"ל: עשו ביאת בן ט' שנים ויום אחד כמאמר בגדול.	אבי:											סח.
אי הכי, סיפא דקתני:	א"ל רבא:										♣	סח.
ספק בן ט' שנים ויום אחד, ספק שאינו	[סיפא]										♣	סח.
השתא ודאי בן ט' לא מאכיל, ספק מיבעיא?											♣	סח.
בבן תשע שנים ויום אחד דהנך פסולים קתני, דפסלי בביאתן	אלא אמר רבא:											סח.
בן תשע שנים ויום אחד, גר עמוני ומואבי, מצרי ואדומי, כותי, נתין, חלל ומזמר, שבאו על כהנת לוויה וישראלית - פסלוה.	וכדתניא:											סח.
אם אינו ראויין לבא בישראל - הרי אלו פוסלים	והא מדקתני סיפא:										♣	סח.
מכלל דרישא לאו בפסולים עסקינן											♣	סח.
רישא פסולי קהל, סיפא פסולי כהונה.											!	סח.
בן ט' שנים ויום א', גר עמוני ומואבי, מצרי ואדומי, כותי, נתין, חלל ומזמר, שבאו על כהנת לוויה וישראלית - פסלוה	גופא: [ת"ק]										♣	<

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

יבמות-אלמנה לכהן גדול		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כל שזרעו פסול - פוסל, כל שאין זרעו פסול - אינו פוסל	רבי יוסי:										♣	◇
כל שאתה נושא בתו - אתה נושא אלמנתו, וכל שאין אתה נושא בתו - אי אתה נושא אלמנתו.	רשב"ג:										♣	◇
מנא הני מילי?											^	◇
אמר קרא: (ויקרא כ"ב) ובת כהן כי תהיה לאיש זר, כיון שנבעלה לפסול לה - פסלה.	רב יהודה אמר רב:										!	◇
האי מיבעי ליה דקאמר רחמנא: בת כהן דמינסבא לזר לא תיכול											ז	◇
היא (ויקרא כ"ב) מושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל נפקא, מדקאמר רחמנא: ושבה אל בית אביה תאכל, מכלל דמעיקרא לא אכלה.											!	
אי מההיא, הוה אמינא לאו הבא מכלל עשה - עשה, כתב רחמנא האי ללאן											ז	
לאו (ויקרא כ"ב) מוכל זר לא יאכל קדש נפקא.											!	
ההוא מיבעי ליה לגופיה											ז	
תרי וכל זר כתיבי.											!	◇
ואכתי מיבעי ליה לכדר' יוסי בר' חנינא											ז	
וכל זר - זרות אמרתי לך ולא אנינות	דא"ר יוסי ברבי חנינא:										ז	◇
דרבי יוסי ברבי חנינא מן זר וכל זר נפקא.											!	◇
ואכתי מיבעי ליה לכדתניא:											ז	
כשהיא חוזרת - חוזרת לתרומה, ואינה חוזרת לחזה ושוק	[תניא]										ז	◇
מאי קרא? דכתיב: (ויקרא כ"ב) ובת כהן כי תהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל, לא תאכל במזרם מן הקדשים	ואמר רב חסדא אמר רבינא בר רב שילא:										ז	
א"כ, לכתוב קרא היא בקדשים לא תאכל, מאי בתרומת הקדשים? שמעת מינה תרתי.											!	◇
אשכחן כהנת, לוייה וישראלית מנלן?											ז	◇
בת ובת	כדא"ר אבא אמר רב:										!	◇
הכא נמי בת ובת.											!	
כמאן? כר"ע, דדריש ווין											ז	
אפילו תימא רבנן, כוליה ובת קרא יתירא הוא.											!	◇
אשכחן לתרומה, לכהונה מנלן?											ז	◇
אטו לוייה וישראלית לא לכהונה מרבינן להו? דאי לתרומה, בנות מיכל תרומה נינהו?											!	
אלמה לא? משכחת לה דקאכלה בשביל בנה											ז	
בשביל בנה ק"ו: ומה כהנת דבקדושה דנפשה אכלה - פסיל לה, לוייה וישראלית דלא אכלה אלא בשביל בנה - לא כ"ש.											!	
והיא הנותנת, כהנת דקדיש גופה - פסיל לה, הא דלא קדיש גופה - לא פסיל לה.											ז	
אלא לכהונה ק"ו מגרושה: ומה גרושה שמותרת בתרומה - אסורה לכהונה, זו שאסורה בתרומה - אינו דין שפסולה לכהונה.											!	◇
וכי מזהירין מן הדין?											ז	
גלוי מילתא בעלמא הוא.											!	
ואימא: נבעלה לפסול לה - חייבי כריתות											ז	◇
כי תהיה אמר רחמנא, הנך דאית בהו הויה, חייבי כריתות לאו בני הויה.											!	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
ממרא-key:	

יבמות-אלמנה לכהן גדול		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ז	ה	ד	ג	ב	א	
אי הכי, עובד כוכבים ועבד לא ליפסלן		⚡									סח:
הנך פסלי מדרבי ישמעאל		!									סח:
מנין לעובד כוכבים ועבד שבא על בת ישראל ועל כהנת ולויה שפסלוה? שנאמר: (ויקרא כ"ב) ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וגו', מי שיש לו אלמנות וגירושין בה, יצאו עובד כוכבים ועבד שאין לו אלמנות וגירושין.	דא"ר יוחנן משום רבי ישמעאל:	!	■								סח:
אשחכן כהנת, לויה וישראלית מנא לן?				⚡							סט.
בת ובת	כדאמר ר' אבא אמר רב:	!	■								סט.
ה"נ בת ובת.		!									סט.
כמאן? כרבי עקיבא, דדריש ווי		⚡									סט.
אפילו תימא רבנן, כולה ובת קרא יתירא הוא.		!									סט.
ואימא: מי שיש לו אלמנות וגירושין בה - כי לית ליה זרע קאכלה, כי אית ליה זרע לא אכלה, מי שאין לו אלמנות וגירושין בה - אע"ג דאית ליה זרע נמי תיכול		⚡									סט.
אם כן, רבויי לויה וישראלית למה ליה?		!									סט.
אין קדושין תופסין בחייבי לאוין	ולרבי עקיבא, דאמר:	⚡	■								סט.
ומאי כי תהיה לאיש זר? כי תיבעל		⚡									סט.
אלמנה וגרושה למה ליה?		⚡									סט.
אלמנה להחמיר עליה, וגרושה להקל עליה.		!									סט.
וצריכא דאי אשמעינן אלמנה, אלמנה הוא דכי לית לה זרע אכלה, משום דחזיא לכהונה, אבל גרושה דלא חזיא לכהונה, אימא אע"ג דלית לה זרע לא אכלה ואי אשמעינן גרושה, גרושה הוא דכי אית לה זרע לא אכלה, משום דלא חזיא לכהונה, אבל אלמנה דחזיא לכהונה, אימא אע"ג דאית לה זרע נמי תיכול, צריכא.			■								סט.
ואימא: נבעלה לפסול לה אף מחזיר גרושתן								⚡			סט.
לאיש זר אמר ר' חמנא, מי שזר אצלה מעיקרא, לאפוקי האי דלא זר אצלה מעיקרא הוא.								!			סט.
אי הכי, חלל דלאו זר הוא מעיקרא - לא לפסול								⚡			סט.
אמר קרא: (ויקרא כ"א) לא יחלל זרעו בעמיו, מקיש זרעו לו, מה הוא פוסל, אף זרעו נמי פוסל.								!			סט.
ואימא: משעת הויה								⚡			סט.
דומיא דכהן גדול באלמנה, מה כהן גדול באלמנה בביאה, אף האי נמי בביאה.								!			סט.
ואימא: עד דאיכא הויה וביאה								⚡			סט.
דומיא דכ"ג באלמנה, מה כהן גדול באלמנה בביאה לחודה, אף האי נמי בביאה לחודה.								!			סט.
כל שזרעו פסול - פוסל, וכל שאין זרעו פסול - אינו פוסל.	רבי יוסי:									■	< סט.
מאי איכא בין ת"ק לרבי יוסי?										^	סט.
מצרי שני ואדומי שני איכא בינייהו, ושניהם לא למדוה אלא מכהן גדול באלמנה	רבי יוחנן:									!	סט.
מה כ"ג באלמנה שביאתו בעבירה ופוסל, אף האי נמי פוסל	ת"ק סבר:		■	◆						!	סט.
ככהן גדול, מה כהן גדול שזרעו פסול ופוסל, אף כל שזרעו פסול פוסל, לאפוקי מצרי שני דאין זרעו פסול, דכתיב: (דברים כ"ג) בנים אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל ה'.	ורבי יוסי סבר:		◆	■						!	סט.
כל שאתה נושא בתו - אתה נושא אלמנתו וכו'.	רשב"ג:									■	< סט.
מאי איכא בין ר' יוסי לרבן שמעון בן גמליאל?										^	סט.
גר עמוני ומואבי איכא בינייהו, ושניהם לא למדוה אלא מכהן גדול באלמנה	עולא:									!	סט.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
---	--

יבמות-אלמנה לכהן גדול		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מה כהן גדול באלמנה שזרעו פסול ופוסל, אף כל שזרעו פסול פוסל	רבי יוסי סבר:											סט.
מה כהן גדול באלמנה שכל זרעו פסול ופוסל, אף שכל זרעו פסול ופוסל, לאפוקי עמוני ומואבי דאין כל זרעו פסול	רשב"ג סבר:											סט.
עמוני - ולא עמונית, מואבי - ולא מואבית.	דאמר מר:											סט.
האונס, והמפתח, והשוטה - לא פוסלין ולא מאכילין, ואם אינן ראוין לבא בישראל - הרי אלו פוסלין.												סט.
כיצד? הרי ישראל שבא על בת כהן - תאכל בתרומה, עיברה - לא תאכל בתרומה, נחתך העובר במעיה - תאכל												סט.
הרי כהן שבא על בת ישראל - לא תאכל בתרומה, עיברה - לא תאכל, ילדה - תאכל, נמצא כחו של בן גדול משל אב.												סט.
העבד פוסל משום ביאה, ואינו פוסל משום זרע.												סט.
כיצד? בת ישראל לכהן, בת כהן לישראל, וילדה הימנו בן, והלך הבן ונכשב על השפחה וילדה הימנו בן - הרי זה עבד, היתה אם אביו בת ישראל לכהן - לא תאכל בתרומה, בת כהן לישראל - תאכל בתרומה.												סט.
ממזר פוסל ומאכיל.												סט.
כיצד? בת ישראל לכהן ובת כהן לישראל, וילדה הימנו בת, והלכה הבת ונישאת לעבד או לעובד כוכבים וילדה הימנו בן - הרי זה ממזר, היתה אם אמו בת ישראל לכהן - תאכל בתרומה, בת כהן לישראל - לא תאכל בתרומה.												סט.
כהן גדול פעמים שהוא פוסל.												סט.
כיצד? בת כהן לישראל וילדה הימנו בת, והלכה הבת וניסת לכהן וילדה הימנו בן - ה"ז ראוי להיות כהן גדול עומד ומשמש על גבי המזבח, מאכיל את אמו ופוסל אם אמו												סט.
זאת אומרת: לא כבני כ"ג שהוא פוסלני מן התרומה.												סט.
תנינא להא דת"ר:												סט.
שוטה וקטן שנשאוי נשים, ומתו - נשותיהן פטורות מן החליצה ומן הייבום.	[ת"ר]											סט.
כיצד? היה ישראל שבא על בת כהן - תאכל בתרומה, עיברה - לא תאכל.												סט.
כיון דעיברה לא תאכל, ליהוש שמא עיברה												סט.
מפרישין - אותן ג' חדשים, שמא מעוברות הן?	מי לא תנן:											סט.
ליוחסין חששו, לתרומה לא חששו.	רבה בר רב הונא:											סט.
ולתרומה לא חששו?												סט.
הרי זה גיטיך שעה אחת קודם למיתתי - אסורה לאכול בתרומה מיד	והתניא:											סט.
בנישואין חששו, בזנות לא חששו.	אלא אמר רבה בר רב הונא:											סט.
ובנישואין מי חששו?												סט.
בת כהן שנישאת לישראל ומת - טובלת ואוכלת בתרומה לערב	והתניא:											סט.
טובלת ואוכלת עד ארבעים, דאי לא מיעברא - הא לא מיעברא, ואי מיעברא - עד ארבעים מיא בעלמא היא.	רב חסדא:											סט.
אי הכי, אימא סיפא:	אמר ליה אביי:											סט.
הוכר עוברת במעיה - תהא מקולקלת למפרע	[סיפא]											סט.
מאי מקולקלת? עד ארבעים.												סט.
הבא על ארוסתו בבית חמיו - רב אמר: הולד ממזר	איתמר: [רב]											סט.
הולד שתוקי.	שמואל:											סט.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-אלמנה לכהן גדול	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מסתברא מילתיה דרב - דדימא מעלמא, אבל לא דיימא מעלמא - בתרא דידיה שדינן ליה.	רבא:												סט:
מנא אמינא לה?	רבא:												סט:
ילדה - תאכל	דקתני:												סט:
היכי דמי?													סט:
אילימא דדימא מעלמא													סט:
ילדה אמאי תאכל?													סט:
אלא לאו מיניה דיימא ולא דיימא מעלמא													סט:
ומה התם דלהאי איסורא ולהאי איסורא - בתרא דידיה שדינן ליה, הכא דלהאי איסורא ולהאי היתירא - לא כל שכן.													סט:
לעולם אימא לך: כל היכא דדימא מיניה, אע"ג דלא דיימא מעלמא - אמר רב הולד ממזר, מ"ט? דאמרין: מדאפקרא נפשה לגבי ארוס - אפקרא נפשה לעלמא, ומתני' - שהיו שניהם חבושים בבית האסורין.	א"ל אביי:												סט:
בבא עליה - כ"ע לא פליגי דבתריה דידיה שדינן ליה	איכא דאמרי:												סט:
ארוסה שעיברה - רב אמר: הולד ממזר	והכי איתמר: [רב]												סט:
הולד שתוקי.	שמואל:												סט:
מסתברא מילתיה דרב - דלא דיימא מיניה ודימא מעלמא, אבל דיימא מניה, אע"ג דדימא מעלמא - בתריה דידיה שדינן ליה.	רבא:												סט:
מנא אמינא לה?	רבא:												ע.
ילדה - תאכל	דקתני:												ע.
היכי דמי?													ע.
אילימא דדימא מניה ולא דיימא מעלמא													ע.
צריכא למימר דתיכול?													ע.
אלא לאו דדימא נמי מעלמא													ע.
ומה התם דלהאי איסורא ולהאי איסורא - בתריה דידיה שדינן ליה, הכא דלהאי איסורא ולהאי היתירא - לא כל שכן.													ע.
לעולם אימא לך: כל היכא דדימא מעלמא, אע"ג דדימא מניה - אמר רב הולד ממזר, ומתני' - בדלא דיימא כלל.	א"ל אביי:												ע.
העבד פוסל משום ביאה כו'.													ע.
מ"ט?													ע.
אמר קרא: (שמות כ"א) האשה וילדיה תהיה וגו'.													ע.
ממזר פוסל ומאכיל.													ע.
זורע אין לה. אין לי אלא זרעה, זרע זרעה מנין? ת"ל: זרע אין לה, מכל מקום. אין לי אלא זרע כשר, זרע פסול מנין? ת"ל: זרע אין לה, עיין עלה.	ת"ר:												ע.
והא אפיקתיה לזרע זרעה													ע.
זרע זרעה לא איצטריך קרא, בני בנים הרי הן כבנים, כי איצטריך קרא - לזרע פסול.													ע.
כמאן? כר"ע	ר"ל לרבי יוחנן:												ע.
יש ממזר מחייבי לאוין	דאמר: [ר"ע]												ע.

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator

יבמות-אלמנה לכהן גדול	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מימרא														
אפילו תימא רבנן, בעובד כוכבים ועבד מודו													◊	!
עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל - הולד ממזר.	דכי אתא רב דימי, א"ר יצחק בר אבדימי משום רבינו:													!
כ"ג פעמים שפוסל.														■
הריני כפרת בן בתי כוזא שמאכילני בתרומה, ואיני כפרת בן בתי כדא שפוסלני מן התרומה.	ת"ר:												◊	■
הדרן עלך אלמנה.													◊	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-הערל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הערל וכל הטמאים - לא יאכלו בתרומה, נשיהן ועבדיהן - יאכלו בתרומה.												■
פצוע דכא וכרות שפכה - הן ועבדיהן יאכלו, ונשיהן לא יאכלו, ואם לא ידעה משנעשה פצוע דכא וכרות שפכה - הרי אלו יאכלו.												■
ואי זהו פצוע דכא? כל שנפצעו הביצים שלו, ואפילו אחת מהן.												◊
וכרות שפכה? כל שנכרת הגיד, ואם נשתיר מעטרה אפילו כחוט השערה - כשר.												◊
מנין לערל שאין אוכל בתרומה? נאמר (שמות י"ב) תושב ושכיר בפסח ונאמר (ויקרא כ"ב) תושב ושכיר בתרומה, מה תושב ושכיר האמור בפסח - ערל אסור בו, אף תושב ושכיר האמור בתרומה - ערל אסור בו.	תניא, א"ר אליעזר:											◆
אינו צריך, הרי הוא אומר: (ויקרא כ"ב) איש איש, לרבות הערל.	רבי עקיבא:											◆
נאמר תושב ושכיר בפסח ונאמר תושב ושכיר בתרומה, מה תושב ושכיר האמור בפסח - ערל אסור בו, אף תושב ושכיר האמור בתרומה - ערל אסור בו.	אמר מר, ר"א:											■
מופנה, דאי לאו מופנה, איכא למיפרך: מה לפסח שכן חייבין עליו משום פיגול ונותר וטמא לאי, אפנויי מופנה.												◊
הי מופנה?												!
אי דתרומה												!
מצרך צריכי												◊
תושב - זה קנוי קנין עולם, שכיר - זה קנוי קנין שנים.	דתניא:											■
ויאמר תושב ואל יאמר שכיר, ואני אומר: קנוי קנין עולם אינו אוכל, קנוי קנין שנים לא כל שכן.												◊
אילו כן, הייתי אומר: תושב - זה קנוי קנין שנים, אבל קנוי קנין עולם אוכל, בא שכיר ולימד על תושב, שאף על פי שקנוי קנין עולם אין אוכל.												!
אלא דפסח מופני												!
האי תושב ושכיר דכתב רחמנא בפסח מאי ניהו?												!
אי נימא תושב ושכיר ממש												!
משום דהוה ליה תושב ושכיר איטפר ליה מפסח? והא קיימא לן גבי תרומה דלא אכיל, אלמא לא קני ליה רביה, הכא נמי לא קני ליה רביה.												◊
אלא לאפנויי.												!
ואכתי מופנה מצד אחד הוא, ושמעינן ליה לר' אליעזר דאמר:												◊
מופנה מצד אחד למדין ומשיבין	[רבי אליעזר]											■
כיון דלגופיה לא צריך, שדי חד אלמד ושדי חד אמלמד, והוה ליה גזירה שוה מופנה משני צדין.												!
אי מה פסח אונן אסור בו, אף תרומה אונן אסור בה.												◊
אמר קרא: (ויקרא כ"ב) וכל זר, זרות אמרתי לך ולא אנינות.	רבי יוסי בר חנינא:											!
אימא: ולא ערלות.												◊
הא כתיב: (ויקרא כ"ב) תושב ושכיר.												!
ומה ראית?												◊
מסתברא, ערלות הו"ל לרבווי, שכן (מעשי"ם כרותי"ם בדב"ר העב"ד) מחוסר מעשה, ומעשה בגופו, וענוש כרת, וישנו לפני הדבור, ומילת זכריו ועבדיו מעכבת.												!
אדרבה, אנינות הוה ליה לרבווי, שכן ישנה בכל שעה, ונוהגת באנשים ונשים, ואין בידו לתקן את עצמן.												◊
הנך נפישן.												!

<p>◆ disputants-חולקים</p> <p>◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ statement-מימרא</p> <p>⚡ challenge-קושיא</p> <p>^ question-שאלה</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ proof-ראיה</p>
---	---

Talmud Navigator

יבמות-הערל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בלא הנך נפישן נמי לא מצית אמרת, שבקינן ערלות דכתיב בגופיה דפסח וילפינן אנינות מפסח, דפסח גופיה ממעשר גמרינן.	רבא:											◇	ע:
אי מה פסח מילת זכריו ועבדיו מעכבת, אף תרומה מילת זכריו ועבדיו מעכבת												⚡	ע:
אמר קרא: (שמות י"ב) ומלתה אותו אז יאכל בו, מילת זכריו ועבדיו מעכבת בו מלאכול בפסח, ואין מילת זכריו ועבדיו מעכבת בתרומה.												!	ע:
אי הכי, אימא: (שמות י"ב) כל ערל לא יאכל בו, בו אינו אוכל, אבל אוכל הוא בתרומה												⚡	ע:
הא כתיב: תושב ושכיר.												!	ע:
ומה ראית?												⚡	ע:
מסתברא, ערלות דגופיה הוה ליה לרבויי, שכן מעשה בגופו וענוש כרת.												!	ע:
אדרבה, מילת זכריו ועבדיו הוה ליה לרבויי שכן ישנה בכל שעה												⚡	ע:
הנך נפישן.												!	ע:
ואב"א: בלא הנך נפישן נמי לא מצית אמרת, מי איכא מידי דערלות דגופיה לא מעכבא ביה, ערלות דאחריני מעכבא ביה?												!	ע:
השתא דאמרת: בו לדרשה הוא דאתא, (שמות י"ב) כל ערל לא יאכל בו, כל בן נכר לא יאכל בו למה לי?												⚡	ע:
כל ערל לא יוכל בו – בו אינו אוכל אבל אוכל הוא במצה ומרור .												!	ע:
כל בל נכר לא יאכל בו - בו המרת דת פוסלת, ואין המרת דת פוסלת במעשר.												!	ע.א.
ואיצטריך למכתב ערל, ואיצטריך למכתב כל בן נכר דאי כתב רחמנא ערל, משום דמאיס, אבל בן נכר דלא מאיס - אימא לא ואי כתב רחמנא כל בן נכר, משום דאין לבו לשמים, אבל ערל דלבו לשמים - אימא לא, צריכא.												■	ע.א.
(שמות י"ב) ממנו ממנו למה לי?												⚡	ע.א.
לכדרבה א"ר יצחק.												!	ע.א.